

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. —
Огласи по тарифи. — Числени рачун
број 62324. — Поштарина плаћена у
готову.

Петак, 5 јули 1946

БЕОГРАД

БРОЈ 54

ГОД. II

Цена овом броју је 6.— дина. — Преплата
за прво полугодје 1946 год. дина. 350.—, а
за цео 1946 год. дина. 650.—. — Редакција:
Браника бр. 20. — Телефони: Редакција
28-338, Администрација 22-619

370.

У К А З

На основу члана 74 тачке 6 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о потврди и изменама Закона о држављанству Демократске Федеративне Југославије од 23 августа 1945 године, који су довели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВЉАНСТВУ ДЕМОКРАТСКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ОД 23 АВГУСТА 1945 ГОДИНЕ

Закон о држављанству Демократске Федеративне Југославије од 23 августа 1945 године потврђује се са изменама наведеним у овом закону, тако да његов измењени и пречишћени текст гласи:

ЗАКОН

о држављанству Федеративне Народне Републике Југославије

ГЛАВА I

НАЧЕЛНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

За грађане Федеративне Народне Републике Југославије постоји јединствено савезно држављанство.

Сваки држављанин народне републике истовремено је држављанин Федеративне Народне Републике Југославије, а сваки држављанин Федеративне Народне Републике Југославије по праву је и држављанин једне народне републике.

Држављанин Федеративне Народне Републике Југославије може имати држављанство само једне народне републике.

Члан 2

Држављанство Федеративне Народне Републике Југославије искључује истовремено држављанство сваке друге државе.

У погледу питања држављанства Федеративне Народне Републике Југославије меродавни су домаћи правни прописи и међународни уговори.

ГЛАВА II

СТИЦАЊЕ И ГУБИТАК ДРЖАВЉАНСТВА

I д е о

Стицање држављанства

Члан 3

Држављанство ФНРЈ се стиче:

- 1) пореклом;
- 2) рођењем на подручју Федеративне Народне Републике Југославије;
- 3) прирођењем (подмакењем, натурализацијом); и
- 4) по одредбама међународних уговора.

Савезно држављанство и држављанство народне републике стичу се у напред наведеним случајевима заједно, изузимајући случај става 3 члана II овог закона.

1) Порекло

Члан 4

Пореклом стичу савезно држављанство деца:

- 1) ако су оба родитеља држављани ФНРЈ;
 - 2) ако је један родитељ држављанин ФНРЈ, а деца потичу из брака склопљеног пред органима Федеративне Народне Републике Југославије надлежним по закону о браку;
 - 3) ако је један родитељ држављанин ФНРЈ а један од родитеља с дететом стално борави, или ако се један од родитеља пре него што дете наврши 18 година заједно са дететом стално настани, или ако је и само дете стално настанило или на одгоју у Федеративној Народној Републици Југославији;
 - 4) ако је један родитељ држављанин ФНРЈ, а родитељи и дете које је рођено у иностранству живе у иностранству, па родитељ држављанин ФНРЈ у року од пет година од дететовог рођења, региструје га код представништва ФНРЈ у иностранству као држављанина ФНРЈ. Уколико се дете према закону земље где је рођено сматра држављанином ФНРЈ, његово регистравање није обавезан услов за стицање држављанства ФНРЈ.
- Ако се накнадно утврди очинство држављанина ФНРЈ, на малолетно дете стране држављанке примењиваће се одредбе овог члана.

Члан 5

Ако су оба родитеља држављани ФНРЈ различитих држављанстава народних република, држављанство народне републике детета утврђује се њиховим споразумом. Кад тога споразума нема, дете добија држављанство народне републике у којој родитељи за време његовог рођења имају заједничко пребивалиште (домицил), или ако немају заједничко

пребивалиште држављанство народне републике за коју су стварно или правно највише везани. У случају да родитељи живе одвојено, а не постоји споразум о држављанству народне републике детета, дете рођено у Федеративној Народној Републици Југославији стиче држављанство оне народне републике на чијем је подручју рођено, а дете рођено у иностранству има држављанство народне републике оног родитеља са којим живи у заједници.

2) Рођење на подручју Федеративне Народне Републике Југославије

Члан 6

Дете непознатих родитеља, рођено или нађено на подручју Федеративне Народне Републике Југославије, сматраће се држављанином ФНРЈ, уколико се не утврди његови родитељи до навршене 14 године живота. Ово дете стиче држављанство народне републике у којој је рођено или нађено.

Одредбе предњег става примењиваће се и на дете рођено у Федеративној Народној Републици Југославији, ако су оба родитеља бив држављанства или непознатог држављанства.

3) Прирођење (подумање, натурализација)

Члан 7

Страни држављани могу на основу молбе стећи држављанство ФНРЈ редовним или изузетним путем.

Члан 8

Редовним путем страни држављанин може стећи држављанство ФНРЈ ако испуњава ове услове:

- 1) да поднесе молбу за натурализацију;
- 2) да је у време подношења молбе навршило 18 година живота и да је радно способан;
- 3) да је до времена подношења молбе непрекидно пребивао (имао домицил) на подручју Федеративне Народне Републике Југославије најмање 6 година, од тога по правилу 2 године на подручју оне народне републике чије држављанство жели да стекне;

4) да има отпуст из свог досадашњег држављанства, односно зајамчење да ће га добити ако буде прихваћен у држављанство ФНРЈ; и

5) да се из његовог владанја може закључити да ће бити лојалан грађанин Федеративне Народне Републике Југославије.

Сматраће се да је услов из тачке 4 испуњен ако молилац уопште нема држављанства или ће га према закону његове државе изгубити самим прирођењем. Ако страна држава уопште не допушта отпуст или поставља за отпуст такве услове који се стварно не могу испуњити, довољна је изрична изјава молитеља да се под претпоставком стицања држављанства ФНРЈ одриче страног држављанства.

Члан 9

Молбоцу који по народности припада коме од народа Федеративне Народне Републике Југославије може се дати држављанство ФНРЈ без обзира на услове из тач. 3 и 4 члана 8 овог закона.

Лице које је склопило брак с држављанином ФНРЈ мушког или женског пола не мора испуњавати услове тач. 2, 3 и 4 члана 8 овог закона. Исто тако може усвојитељ, ако је држављанин ФНРЈ, молити после усвојења (адопције) за натурализацију.

цију усвојеног детета испод 14 година без обзира на наведене услове.

Члан 10

О стицању држављанства редовним путем (члан 8 и 9) доноси решење Министарство унутрашњих послова народне републике уз претходну сагласност Министарства унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 11

Изузетним путем може стећи држављанство ФНРЈ, ако је испунило услове из тач. 1 и 2 члана 8 овог закона, лице чија натурализација претставља извесити државни интерес.

О натурализацији изузетним путем доноси решење Министарство унутрашњих послова ФНРЈ.

Овом натурализацијом добија страни држављанин и држављанство народне републике у којој пребива, а кад нема таквог пребивалишта, држављанство народне републике у којој се родио. Ако прирођени нема место пребивалишта, а није ни рођен на подручју Федеративне Народне Републике Југославије, стиче савезно држављанство без држављанства народне републике и држављанство народне републике може накнадно стећи према одредбама чланова 29 до 31 овог закона.

Члан 12

Лице коме је натурализацијом признато држављанство полаже заклетву верности и лојалности. Тек даном подношења заклетве наведено лице стиче држављанство ФНРЈ.

Решење о натурализацији губи важност ако у предњем ставу наведено лице не положи заклетву у року од три месеца од дана саопштења решења о натурализацији.

Члан 13

Деца испод 18 година стичу натурализацијом држављанство својих родитеља кад су им оба родитеља стекла држављанство ФНРЈ.

Када је натурализацијом само један од родитеља стекао држављанство ФНРЈ, ово се стицање протеже и на децу натурализованог ако он то изрично затражи, а деца живе заједно с њим у Федеративној Народној Републици Југославији. Ако су деца старија од 14 година, потребан је и њихов пристанак.

П д е о

Губитак држављанства

Члан 14

Држављанство ФНРЈ се губи:

- 1) отсушношћу;
- 2) одузимањем;
- 3) отпустом;
- 4) одрицањем; и
- 5) по одредбама међународних уговора.

Губитком савезног држављанства губи се увек и држављанство народне републике.

1) Отсушност

Члан 15

Отсушношћу губи држављанство ФНРЈ лице које стално борави ван подручја Федеративне Народне Републике Југославије, па ва време од 15 година по навршеној 18 години живота не испуњава никакве

јавне обавезе према Федеративној Народној Републици Југославији, а поред тога је пропустило за последњих 5 година да се евидентира при претставништву ФНРЈ у иностранству или се писмено пријави Министарству унутрашњих послова ФНРЈ.

Овај губитак држављанства протеже се и на сву децу наведеног лица, која су се родила у иностранству и тамо стално живе, уколико сама нису испуњавала обавезе према Федеративној Народној Републици Југославији или се евидентирала односно пријавила у смислу предњег става.

Решења о губитку држављанства по овом члану доноси Министарство унутрашњих послова ФНРЈ. Решење се може добијати у року од две године по објави у „Службеном листу ФНРЈ“.

2) Одузимање

Члан 16

Држављанство ФНРЈ се може одузети сваком народносно припаднику оних народа чије су државе биле у рату против народа Федеративне Народне Републике Југославије, а који се држављанин, за време овога рата или у већи тога пре рата, својим нелојалним поступцима против народних и државних интереса народа Федеративне Народне Републике Југославије, огрешио њ своје дужности држављанина.

Држављанство ФНРЈ се може одузети и сваком оном натурализованом држављанину који је до своје натурализације дошао користећи се лажним наводима, или што је свесно прећутао важне околности, или који је у року од пет година по натурализацији судском пресудом кажњен за неко нечасно дело или дело против народних и државних интереса.

Држављанство се може одузети сваком држављанину ФНРЈ који у иностранству својим радом наноси, или је у време рата наносио штету народним и државним интересима Федеративне Народне Републике Југославије, или одбија да врши грађанске дужности.

Члан 17

О одузимању држављанства по ст. 1 и 2 претходног члана доноси решење Министарство унутрашњих послова ФНРЈ.

По ставу 3 претходног члана одузима се држављанство судском пресудом у случајевима нарочито предвиђеним у закону, или одлуком Прејавијума Народне скупштине ФНРЈ.

Члан 18

Одузимање по ставу 1 члана 16 овог закона протеже се и на брачног друга и децу дотаког лица, уколико не докажу да су били без везе с нелојалним бицим држављанином и да је њихово лично издавање било беспрекорно или да они по народности припадају коме од народа Федеративној Народној Републици Југославији.

Одузимање по ставу 2 члана 16 овог закона протеже се и на децу испод 18 година која су родитељском натурализацијом стекла држављанство ФНРЈ.

3) Отпуст

Члан 19

Отпуст из држављанства може се дати ако иако испуњава ове услове:

- 1) да је поднео молбу за отпуст;
- 2) да је у време подношења молбе напустио 18 година;

3) да је испунио обавезе према држави, као и јавне и друштвене обавезе на које треба pazити у јавном интересу; и

4) да је доказао да је примљен или да ће бити примљен у старо држављанство.

Надлежни орган може, кад нађе ово потребним, одобрити отпуст уз услов да отпунтени у одређеном року поднесе доказе да је примљен у старо држављанство. Ако то не учини, отпуст губи важност.

Исто тако отпуст губи важност ако отпунтени пролужи боравак у Федеративној Народној Републици Југославији, а у року од године дана не стекне старо држављанство.

Молбе за отпуст из држављанства ФНРЈ могу се подносити само у редовном стању.

Држављанину ФНРЈ, који је на регрутовању оглашен способним за војну службу, може се дати отпуст из држављанства пре отслужења војног рока у сталном кадру само у изузетним случајевима, а уз претходну сагласност Министра народне одбране.

Члан 20

О отпусту решава министарство унутрашњих послова народне републике уз претходну сагласност Министарства унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 21

Малолетна деца губе држављанство ФНРЈ на захтев родитеља који се отпустила када су отпустом оба родитеља изгубила држављанство ФНРЈ или га је изгубио само један од њих, а други га већ ни раније није имао. Кад је у питању дете изнад 14 година, потребно је да оно да свој изрични приставак за промену држављанства.

Ако малолетно дете не стекне ново држављанство, задржава држављанство ФНРЈ, док се заједно са родитељем не исели стацио у иностранство.

4) Одрицање

Члан 22

Држављанин ФНРЈ по пореклу (чл. 4) има право да најави до навршене 25 године живота да се одриче држављанства ФНРЈ, ако је рођен у иностранству и тамо пребива, а докаже да је држављанин државе у којој се родио или пребива.

Држављанин ФНРЈ који по народности не припада коме од народа Федеративне Народне Републике Југославије, а исекао се из Федеративне Народне Републике Југославије, има право да се одрекне држављанства ФНРЈ, уколико докаже да је стекао старо држављанство и испуњава услове из тач. 2 и 3 члана 19 овог закона.

Изјаве у смислу става 1 и 2 овог члана подносе се претставништвима ФНРЈ у иностранству или Министарству унутрашњих послова ФНРЈ.

У погледу малолетне деце имају се овде сходно примењивати одредбе члана 21 овог закона.

Ш д е о

Поновно стицање држављанства

Члан 23

Лице које је изгубило држављанство ФНРЈ што је као малолетно дете следило родитеље по члану 21 и 22 овог закона, стиче га поново ако се стално настане у Федеративној Народној Републици Југославији и поднесе посебну изјаву у року од седам година по навршеној 18 години. Изјаву потврђује савјетним решењем министарство унутрашњих послова

народне републике. Подносилац изјаве стиче држављанство даном учињене изјаве. За странца држављанства народне републике меродавно је место пребивања односно последњег боравка.

У свим другим случајевима бивши држављани ФНРЈ поново стиче држављанство ФНРЈ према одредбама првог дела ове главе.

IV део

Заједничке одредбе

Члан 24

Спорове о држављанству ФНРЈ решава у првом степену министарство унутрашњих послова народне републике на чије решење има места жалби Министарству унутрашњих послова ФНРЈ у року од 14 дана. Жалба се предаје министарству унутрашњих послова народне републике.

Правоснажна решења по овоме члану достављају се надлежном јавном тужиоцу.

Члан 25

За сва лица која по народности припадају једном од народна Федеративне Народне Републике Југославије, а која су се у Федеративној Народној Републици Југославији родила или су ту одгојена, и ту обично бораве, претпоставља се да су држављани ФНРЈ све док се не докаже да имају неко друго држављанство, или да су изгубила држављанство ФНРЈ, или да су се позивала на друго држављанство.

Лице које се једном користи претпоставком о држављанству ФНРЈ из претходног става не може се више позивати на неко друго држављанство.

Члан 26

Министар унутрашњих послова ФНРЈ прописује начин вођења евиденције савезног држављанства и држављанства народне републике, издавање сведоштва о држављанству, као и текст заклетве (члан 12).

Члан 27

Стицање држављанства натурализацијом, као и губитак држављанства отсушносту, одузимањем и отпustom објављивање се у „Службеном листу ФНРЈ“, као и у службеним новинама народних република, у погледу односног држављанства народне републике.

ГЛАВА III

ПРОМЕНЕ У ДРЖАВЉАНСТВУ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ

Члан 28

Држављанство народне републике може се променити приманом у држављанство друге народне републике.

Члан 29

Сваки савезни држављанин може тражити да буде примљен у држављанство друге народне републике. Уколико нису испуњени услови из наредног члана, молба се решава по слободној оцени.

Члан 30

Молба за пријем у држављанство народне републике не може се одбити, ако лице које тражи пријем:

1) има пуних 18 година;

2) није лишено политичких или грађанских права нити се противу њега води поступак за дела која повлаче губитак тих права; и

3) до времена подношења молбе непрекидно пребива најмање једну годину на подручју дотичне народне републике.

У случају усвојења примљивање се сходно одредбе става 2 члана 9 овог закона.

Члан 31

При прелажењу у држављанство друге народне републике држављани свих народних република уживају једнака права и повластице.

О приману се има обавестити народна република чије се држављанство мења.

Члан 32

Кад родитељи стичу држављанство народне републике по члану 29 и 30 овог закона, у том их следе и њихова деца млађа од 18 година сходно одредбама члана 13 овог закона.

Члан 33

Ниједна народна република не може брисати држављанина ФНРЈ из свога држављанства док не стекне држављанство у некој другој народној републици.

Члан 34

Ако између две народне републике или више њих настане спор о држављанству народне републике одређеног лица, а не могу се међусобно споразумети, о спору решава Врховни суд ФНРЈ.

Држављанину ФНРЈ чије се држављанство народне републике не може утврдити, изузев случаја из става 3 члана 11 овог закона, одређује се држављанство оне народне републике у којој непрекидно и добровољно пребива за последње две године, а ако тога нема онда народне републике у којој је рођен; ако није рођен у Федеративној Народној Републици Југославији онда народне републике у којој је најдуже боравио за последњих 10 година, или, ако му се ни по том не би могло утврдити држављанство, онда народне републике у којој се затекао у време одређивања држављанства.

Све ово вреди само док се не утврди право држављанство народне републике таквог држављанина ФНРЈ.

ГЛАВА IV

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35

Држављанина ФНРЈ сматрају се сва лица која су на дан 28 августа 1945 године била држављани ФНРЈ према важећим прописима.

Страна држављанка која се удала за држављанина ФНРЈ после 6 априла 1941 године није удајом стекла држављанство ФНРЈ, али га може стећи натурализацијом по ставу 2 члана 9 овог закона.

Држављанка ФНРЈ, која се удала за страног држављанина у времену од 6 априла 1941 године до 28 августа 1945 године, може у року од године дана по ступању на снагу овог закона дати изјаву да ли задржава држављанство ФНРЈ.

Члан 36

Држављанство ФНРЈ стичу у смислу одредаба овог закона, уколико међународним уговорима не

буде другачије решено, сва лица која имају значајно право односно општинску припадност на подручјима која би ушла у састав Федеративне Народне Републике Југославије по међународном споразуму, као и лица која по народности припадају једном од народа Федеративне Народне Републике Југославије, а бораве на том подручју, ако се ова лица не иселе са државног подручја Федеративне Народне Републике Југославије или на основу посебних прописа не оптирају за своје раније држављанство.

Члан 37

Са даном 28 августа 1945 године држављани ФНРЈ постали су држављани оне народне републике на чијем се подручју налази место у коме су имали завичајност (чланство општине) односно општинску припадност.

Држављанима ФНРЈ којима се држављанство народне републике не може одредити по предњем ставу, одређује се по одредби члана 34 овог закона са важношћу од 28 августа 1945 године.

Члан 38

Лица која на дан 28 августа 1945 године нису постала држављани ФНРЈ, а која би стекла односно задржала то држављанство по одредбама овог закона, могу у року од године дана по ступању на снагу овог закона, односно у року од године дана по извршеној 18 години, тражити натурализацију у смислу члана 9 овог закона.

Исто тако могу тражити натурализацију без обзира на услове из тач. 2, 3 и 4 члана 8 овог закона они страни држављани, без обзира на њихову народност, који су активно учествовали у народно-ослободилачкој борби народа Федеративне Народне Републике Југославије. То важи и за децу погинулих или умрлих учесника.

Члан 39

Лица која су изгубила држављанство ФНРЈ отсушнућу по § 28 Закона о држављанству од 21 октобра 1928 године имају право да га поново стекну посебном изјавом учињеном у року од године дана по ступању на снагу овог закона. Изјаву потврђује Министарство унутрашњих послова ФНРЈ. У томе случају сматраће се да је подносилац изјаве стекао држављанство даном учињене изјаве.

Члан 40

Рокови за евидентирање по члану 15 и рок из тачке 3 члана 30 овог закона почињу тећи од 28 августа 1945 године.

Члан 41

Овлашћује се Министар унутрашњих послова ФНРЈ да у сагласности са Министром иностраних послова пролише ближе одредбе потребне за извршење овог закона.

Члан 42

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

У. бр. 331

1 јула 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. Иван Рибар, с. р.

371.

На основу чл. 13 Финансиског закона ФНРЈ за буџетску 1946 годину, а у споразуму са Претседником Привредног савета и по одобрењу Претседништва Владе ФНРЈ, издајем

НАРЕДБУ

О УКИДАЊУ ТАКСЕ НА ЧЕКОВЕ

Члан 1

Укида се такса на чекове из Т.бр. 36 старог Закона о таксама.

Члан 2

Ова наредба ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

VII бр. 10382
12 јуна 1946 године
Београд

Министар Финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

Заст. Претседника Привредног савета
Министар Финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

Одобравам,
Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

372.

На основу последњег става члана 13 Финансиског закона ФНРЈ за буџетску 1946 годину, а у споразуму са Претседником Привредног савета и по одобрењу Претседништва Владе ФНРЈ издајем

НАРЕДБУ

О УКИДАЊУ НАПЛАТЕ ГРАДСКЕ ТРОШАРИНЕ НА ПРЕДМЕТЕ НАМЕЊЕНЕ ЗА ПОТРЕБЕ УСТАНОВА МИНИСТАРСТВА САОБРАЋАЈА

Члан 1

Од 1 јуна 1946 године укида се наплата градске трошарине на: материјал, возила, прибор, алат, машини, мазиво, дрво, угаљ, инсталације свих врста, њихове саставне резервне делове који су намењени за потребе Министарства саобраћаја и подручних управа, установа и јединица на целокупном подручју Федеративне Народне Републике Југославије, без обзира да ли су ови предмети произведени у земљи или увезени са стране.

Члан 2

Досада наплаћена градска трошарина неће се враћати.

Члан 3

Објашњење Министарства Финансија ФНРЈ бр. 1061 од 14 фебруара 1946 године, у вези примене одредбе чл. 23 Финансиског закона ФНРЈ за период

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању без пута издавања и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући радни код Народне банке ФНРЈ бр. 1-47889 — Текући радни Број/пог оделена 1-47889 — Поштарски тарифа у готову

Субота, 4 децембар 1948

БЕОГРАД

БРОЈ 105

ГОД. IV

Цена овом броју је 3.— дина. — Преплатити до краја 1948. године поноси 450.— дина, а само за једну пошту 225.— дина. — Редакција: Београд, улица бр. 18—20. — Телефони: Редакција 26-335, Администрација 27-585. Републичко издање 23-415. Експедиција 25-278.

870.

На основу члана 74 тач. 6 Устава, а у вези чл. 4 тач. 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о изменама и допунама Закона о аграрној реформи и колонизацији који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 28 новембра 1948 године, а који гласи:

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И КОЛОНИЗАЦИЈИ

Члан 1

У чл. 24 после другог става додаје се нов став који гласи:

„Изузетно, може се дозволити:

1) деоба земљишта, кад се домаћинство које је земљу добило дели на два или више земљоправних домаћинства;

2) размена земљишта кад насељеник улази у савезну радну задругу, а у циљу аријације задружне земље“.

Члан 2

У чл. 29 последња реченица брише се и додаје нов став који гласи:

„Сва послова колонизације и у вези са колонизацијом породица бораца на подручју Аутономне покрајине Војводине и Земуна, као и послове из ст. 3 чл. 24 овог закона врши Министарство пољопривреде Народне Републике Србије непосредно или преко Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне покрајине Војводине као органа првог степена. Министарство пољопривреде ФНРЈ врши надзор над спровођењем тих послова и решава по жалбама као орган другог степена“.

Члан 3

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

У. бр. 1643

1 децембра 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Председник,
др Иван Рибар, с. р.

871.

На основу члана 74 тач. 6 Устава, а у вези чл. 4 тач. 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о изменама и допунама Закона о држављанству ФНРЈ који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 28 новембра 1948 године, а који гласи:

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВЉАНСТВУ ФНРЈ

Члан 1

У члану 35, после првог става, додаје се нови став 2, који гласи:

„Не сматрају се држављанима ФНРЈ у смислу претходног става лица немачке народности која се налазе у иностранству, а који су се за време рата или пре рата огрешила о своје дужности држављанима немачког царства и немачким држављанима немачког царства и држављанима немачког царства Федеративне Народне Републике Југославије“.

Став 2 члана 35 постаје став 3, а став 3 постаје став 4.

Члан 2

После члана 35 додаје се нови члан 35а који гласи:

„Министар унутрашњих послова ФНРЈ може одредити да се изврши ревизија држављанства лица из чл. 35 став 1 овог закона, која су до дана ступања на снагу овог закона натурализована, након њиховог сузружја, и врати, њима улази у лица без држављанства, као и деци лица без држављанства“.

Лица за која је одређена ревизија држављанства по претходном ставу сматраће се држављанима ФНРЈ у смислу члана 35 став 1 овог закона, ако им држављанство ФНРЈ ипакли Министар унутрашњих послова ФНРЈ“.

Члан 3

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

У. бр. 1642

1 децембра 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Председник,
др Иван Рибар, с. р.